

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Meklēt Juristu](#) > [Sameklēt Ekspertu](#) > Luxembourg

Sameklēt ekspertu

Saturu nodrošina

Luksemburga

Luksemburga

I. Ekspertu saraksti un reģistri

Tieslietu ministrija var iecelt zvērinātus ekspertus, tulkotājus, tulkus, kā arī juridiskos pārstāvjus un uzņēmējdarbības mediatorustiesībaizsardzības un administratīvajās lietās, lai tie veiktu uzdevumus, ko tiem uzticējušas tiesu un administratīvās iestādes. Eksperti, kas iecelti šādā veidā un pēc tam zvērināti Augstākās tiesas palātā, ir iekļauti [reģistrā, kas pieejams Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē](#).

Lai gan reģistrs bija paredzēts krimināllietām un administratīvām lietām, to izmanto arī civillietām un komercietām. Tiesām nav pienākuma iecelt ekspertus, kuri iekļauti reģistrā, bet tās parasti to dara.

Speciālisti piesakās iekļaušanai reģistrā Tieslietu ministrijā. Pieteikumus par iekļaušanu reģistrā var iesniegt Tieslietu ministrijai, izmantojot tiešsaistes asistentu, kas pieejams MyGuichet.lu (sk.« [Veidlapas / tiešsaistes pakalpojumi](#)»), vai [mobilo lietotni MyGuichet.lu](#). Visa dokumentācija (arī diploms attiecīgajā jomā, pierādījumi par profesionālo pieredzi, CV un sodāmības reģistra izraksts) tiek nosūtīta Tieslietu ministrijai, kas pēc tam sāk pārbaudes procedūru, kurā cita starpā pārbauda eksperta uzticamību. Ministrija izlemj, vai reģistrēt ekspertu, pārbaudījusi kandidāta kvalifikāciju (arī attiecīgajā jomā iegūtos grādus un tālākizglītību) un pieredzi. Ja ekspertus atļauj iekļaut reģistrā, viņiem jānodod zvērests tiesā.

Kad Tieslietu ministrija ir iecēlusi ekspertu un tas ir nodevis zvērestu tiesā, reģistra saturs tiek publicēts Luksemburgas oficiālajā vēstnesī *Journal officiel du Luxembourg*. Pēc iekļaušanas reģistrā ekspertiem nav īpašu pienākumu. Viņiem nav jānosūta ministrijai darbības ziņojums. Viņiem nav pienākuma iegūt tālākizglītību. Reģistrs tiek regulāri atjaunināts.

Ekspertus var atsaukt, ja viņi pārkāpj savus pienākumus vai profesionālās ētikas noteikumus vai citu nopietnu iemeslu dēļ. Šādi iemesli rodas, ja tiek konstatēts, ka viņi vairs neatbilst kvalifikācijas prasībām, nav pildījuši savus pienākumus vai vairs nav pietiekami uzticami, piemēram, viņi ir atzīti par vainīgiem noziedzīgā nodarījumā. Ekspertu atsauc ar ministra lēmumu pēc prokurora ieteikuma un attiecīgā eksperta uzklaušanās. Atsauksana notiek ar ministra dekrētu. Atsauksanu var apstrīdēt administratīvajā tiesā. Nav īpaša rīcības vai ētikas kodeksa, kas piemērojams ekspertiem. Tomēr ir jāievēro ētikas vai citi profesionālie kodeksi, kas attiecas uz eksperta konkrēto profesiju.

II. Ekspertu kvalifikācija

Lai eksperti varētu sevi dēvēt par ekspertiem, viņiem ir jāiegūst zināms izglītības līmenis to specializācijas jomā. Šādi grādi ir svarīgi, lai ekspertus varētu iekļaut Tieslietu ministrijas uzturētajā ekspertu reģistrā. Lai varētu praktizēt kā eksperts, ekspertiem nav jābūt profesionālas organizācijas biedriem un nav regulāri jāuzlabo savas prasmes (nepastāv juridiskās tālākizglītības sistēma, bet eksperti var piedalīties apmācībās brīvprātīgi).

III. Ekspertu honorārs

Ekspertu honorārs tiek noteikts ar regulējumu. Konkrētos gadījumos, sevišķi, ja eksperta uzdevums ir īpaši sarežģīts, tiesa var nolemt nepiemērot likumisko tarifu. Praksē eksperti parasti prasa, lai puses piekrīt maksāt lielāku tarifu nekā likumiskais tarifs. Civillietās, ja ekspertu ieceļ tiesa, vienai pusei ir pienākums samaksāt

ekspertam avansa maksājumu. Eksperti var saņemt avansa maksājumu par to samaksu, kas pārsniedz likumisko tarifu. Tomēr tiesvedības beigās spriedumā pēc būtības tiesa izlemj, kam jāuzņemas galīgais izmaksu slogs. Izmaksu slogu var dalīt starp pusēm. Puses var saņemt juridisku palīdzību attiecībā uz ekspertu honorāru ar noteiktām likmēm.

Krimināllietās avansa maksājumu par izmaksām vienmēr samaksā valsts. Atbildētājam eksperta honorārs ir jāmaksā tikai tad, ja atbildētājs tiek notiesāts. Ekspertiem, kurus pieprasījis prokurors, var maksāt arī valsts.

IV. Ekspertu atbildība

Nav īpašu noteikumu, kas attiecas uz ekspertu atbildību. Tādējādi viņu darbību reglamentē vispārējie deliktu un līgumiskie noteikumi. Šādi noteikumi neparedz nekādu atbildības maksimālo ierobežojumu. Nav pienākuma eksperta iespējamo atbildību segt ar profesionālās atbildības apdrošināšanu.

V. Papildu informācija par procesuālo kārtību attiecībā uz ekspertiem

Ekspertu iecelšanu pašlaik reglamentē īpašs likums — *«Loi du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes»*. Minētais likums attiecas tikai uz krimināllietām un administratīvām lietām. Attiecībā uz civillietām nav īpašu likumu.

Jāatzīmē, ka būtiski ir arī daži citi Kriminālprocesa kodeksa vai Civilprocesa kodeksa noteikumi, kā arī likums *«Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives»*.

Nav būtiskas atšķirības starp iecelšanas procedūrām civillietās, administratīvās lietās un krimināllietās. Tomēr krimināllietās atbildētājam ir plašākas tiesības nekā citās lietās. Lielāko daļu tiesu ekspertu ieceļ pirmstiesas procesā pirms lietas iztiesāšanas tiesā. Vismaz pusē gadījumu pieprasījums iecelt ekspertu tiek izteikts pirmstiesas procesā. Ekspertu iecelšana pamattiesvedības laikā nav īpaši izplatīta.

1. Ekspertu iecelšana

Luksemburgā tiesu ekspertus ieceļ tiesas vai nolīgst puses. Tikai tiesneši var iecelt ekspertus, kuriem ir tiesu eksperta statuss, — vai nu pēc pušu lūguma, vai pēc savas iniciatīvas. Krimināllietās izmeklēšanas tiesnesis — *juge d'instruction* — bieži vien ieceļ ekspertu pēc atbildētāja vai prokurora lūguma. Izmeklēšanas tiesnesis var arī iecelt ekspertu pēc savas iniciatīvas. Tā kā izmeklēšanas tiesneša lēmums ir pagaidu lēmums, sacīkstes tiesvedības principu nepiemēro.

Krimināltiesībās ir īpaši noteikumi līdztiesīgajiem ekspertiem un pretekspertiem, kuri ir atbildētāja rīcībā.

Civillietās, komercietās un administratīvās lietās ekspertu var iecelt pirms lietas iztiesāšanas tiesā, ja ir īpaša steidzamība.

a) Iecelšana, ko veic tiesa

Pamattiesvedībā tiesa ieceļ tiesu ekspertu, kad tai ir vajadzīgs padoms par tehniskiem jautājumiem, kas rodas tiesvedības gaitā. Tiesas var iecelt ekspertus pēc pušu lūguma vai pēc savas iniciatīvas. Ekspertiem ir jāziņo par jebkuriem interešu konfliktiem ar kādu no tiesvedības pusēm.

Ekspertu ir iespējams iecelt pirmstiesas procesā, ja lieta ir steidzama vai ja ekspertīze ir vajadzīga gaidāmai iztiesāšanai pēc būtības. Eksperta iecelšana šajā sākotnējā posmā ir vienīgais procesa mērķis, un tam ir nepieciešams, lai puses iesniedz īpašu pieteikumu. Parasti šo procedūru nevar sākt, ja atbildētājam nav bijusi iespēja tikt uzklausītam pie tiesneša. Tomēr galējas steidzamības gadījumos tiesu ekspertus var iecelt nekavējoties, taču šādā gadījumā atbildētājam ir jābūt iespējai tikt uzklausītam vēlākā posmā.

Piesakoties tiesu eksperta iecelšanai vai komentējot tiesas ierosinājumu iecelt tiesu ekspertu, puses var ierosināt ekspertu vārdus un vienoties par konkrētu ekspertu. Ja tiesa nolemj iecelt tiesu ekspertu pēc savas iniciatīvas, tai par to jāinformē puses un jāprasa to komentāri pirms šāda lēmuma pieņemšanas. Tiesām nav pienākuma iecelt ekspertus, kuri iekļauti ekspertu reģistrā, lai gan parasti tās piekopj šādu praksi.

b) Iecelšana, ko veic puses

Lai gan puses nekad neieceļ tiesu ekspertus, tās var tikt iesaistītas eksperta iecelšanā, ko veic tiesa. Tās var vienoties par eksperta uzdevumu, izmaksu slogu un pat par konkrētu ekspertu. Tādā gadījumā tās nosūta kopēju iecelšanas vēstuli izvēlētajam ekspertam. Ja abas puses piekrīt, tiesnesis var atļaut iecelt konkrēto ekspertu. Tas notiek ļoti bieži pirmstiesas procesā.

2. Procedūra (civilprocess)

Pēc iecelšanas tiesu eksperts sasauca puses, lai ar tām apspriestu lietu. Eksperti parasti sazinās ar pusēm ar advokātu starpniecību un arī informē tiesu par procesa norisi. Nav īpašu noteikumu par to, kā tas tiek pārvaldīts, izņemot prasību vienmēr ievērot sacīkstes tiesvedības principu: katrai pusei ir tiesības jebkurā laikā paust savu viedokli par visiem lietas aspektiem.

Pastāv divas atkāpes no šā principa. Tās attiecas uz ekspertu veikto pārbaudi par tīri faktiskiem aspektiem un izmeklēšanu, kuras laikā iejaucas privātajā sfērā (t. i., medicīnisku pārbaudi). Tomēr šajos gadījumos ekspertam ir jāiepazīstina pārējās puses ar izmeklēšanas rezultātiem pirms sava ziņojuma pabeigšanas.

Eksperta veiktās izmeklēšanas norisi uzrauga kompetentā tiesa. Saņēmusi attiecīgu lūgumrakstu, tiesa var piekrist, ka eksperts nav pietiekami kvalificēts, un norīkot citu ekspertu. Tā kā vairākumā gadījumu ieceļ tikai vienu ekspertu, nav procedūras, kuras ietvaros eksperti tiek pirms lietas iztiesāšanas tiesā, lai konkretizētu risināmos jautājumus.

a) Eksperta ziņojums

Eksperts sagatavo rakstisku ziņojumu. Nav īpašas struktūras, kas ekspertam jāievēro, sagatavojot ziņojumu. Ekspertam ir pienākums pildīt savu uzdevumu lojāli un ievērojot sacīkstes tiesvedības principu. Viņam jāpievēršas visiem faktu jautājumiem, kas ietilpst viņa uzdevumā, taču viņam nav atļauts atbildēt uz juridiskiem jautājumiem. Eksperta pilnvaras nosaka tiesa, izņemot procedūras, kurās ekspertu iecēlušās puses bez tiesneša iejaukšanās un kurās viņš pievēršas pušu bažām.

Provizorisks ziņojums nav obligāts, bet to var sagatavot, ja to prasa konkrētās lietas apstākļi. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumu, kad uzdevuma pildīšanas laikā rodas jauni jautājumi vai kad puses nesadarbojas ar ekspertu.

Gadījumi, kad ekspertam var būt nepieciešams sagatavot papildu ziņojumu, ir reti. Šāda vajadzība var rasties, ja eksperts nav atbildējis uz visiem viņa uzdevumā ietilpstošajiem jautājumiem vai ja vēlāk rodas papildu jautājumi. Tiesa izdod jaunu rīkojumu, kurā norāda vajadzību pēc papildu informācijas un konkretizē jautājumus, uz kuriem jāatbild. Puses var iesniegt tiesnesim lūgumu sniegt plašāku skaidrojumu. Tomēr praksē, visticamāk, tiks iecelts cits eksperts atkarībā no pušu apmierinātības ar pirmo ziņojumu.

Ekspertu ziņojumus var apstrīdēt gan ar pušu apgalvojumiem, gan ar pretekspertīzi. Tiesām nav saistošs atzinums, kas pausts ekspertu ziņojumos. Judikatūra nosaka, ka tiesa var atkāpties no eksperta atzinuma, ja tai ir pietiekami pamatoti iemesli tā rīkoties, t. i., ja viena vai abas puses pierāda, ka ekspertam nav taisnība. Pretrunīgiem ziņojumiem ir vienāds pierādījuma spēks neatkarīgi no tā, vai ekspertu iecēlusi tiesa vai puses. Ziņojumi, ko ierosinājusi viena puse, pretrunīgi ziņojumi un ziņojumi, kas sagatavoti, ekspertam neievērojot sacīkstes tiesvedības principu, var tikt uzrādīti un apspriesti lietas izskatīšanas laikā tiesā, bet tiem nav tādas pašas pierādījuma vērtības kā ziņojumiem, kas sagatavoti, ievērojot minēto principu.

b) Tiesas sēde

Ekspertiem nav jāpiedalās pirmstiesas sēdē. Viņiem būtu jāierodas uz tiesas sēdi, lai atbildētu uz tiesas uzdotajiem jautājumiem pēc ziņojuma iesniegšanas. Viņi netiek iztaujāti tiesā.

■ Lapa atjaunināta: 25/07/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī,

kas ir atbildīga par šo lapu.